

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník XVI

7. července 2019

*Nejnaléhavější úkol, před kterým stojíme,
je obnovení smyslu pro adoraci!*

*Ztráta smyslu pro klanění se Bohu je zdrojem veškerých požárů a krizí,
jež otrásají světem i církví. Je zapotřebí těch, kdo se klanějí Bohu.*

Svět i církev umírají, protože ubývají ti, kdo se klanějí Bohu.

(kard. Robert Sarah)

Milí farníci,

přeji Vám požehnaný letní – prázdninový čas! Nezapomeňme na Toho, Kdo nás stvořil a na vděčnost, na klanění v niterné modlitbě... Poproste Ducha svatého, aby On sám byl zřídlem modlitby ve Vašem srdci i v centru Vaší rodiny a farnosti... To je recept na šťastný život. A nezapomeňte na humor...

†! Pater Petr

Co pro vás osobně znamená modlitba? – Rozhovor s Jirkou

(Jirka je povoláním IT programátor, otec pěti dětí. Křest přijal jako dospělý)

Pro mne jde především o vztah. Nemohu se modlit nějak anonymně. Bůh mne povolal na společnou cestu životem s ním, a když tak jdeme, tak spolu komunikujeme. *Jak a kdy jste s osobní modlitbou začínal? Jak se vaše modlitba od té doby změnila, existují nějaké zásadní mezníky v jejím vývoji?*

Začal jsem v den, kdy jsem poprvé navštívil kněze, který mne pak připravoval na křest. Bylo to skoro před 30 lety. Dalším rozhodujícím mezníkem bylo, když mi Bůh dal jasnou odpověď na moji modlitbu. Tehdy pro mne začal dialog. Do té doby mi připadalo, že trpím samomluvou, ale poslušně jsem se modlil. Za dalších pár měsíců jsem prožíval velmi těžké chvíle. Bylo to na slavnost Ježíše Krista Krále a já jsem tehdy musel udělat zásadní rozhodnutí a odevzdání pro můj život a vztah k Bohu. Tehdy se pro mne On stal milující bytostí, které není ve vesmíru rovno.

Měl jste někdy s modlitbou problémy? Jaké?

No někdy jsem zůstal na té naší společné cestě stát fascinován pohledem na lesk moderních model. A Pán se nezastavil a pokračoval v cestě dál. Měl jsem pak co dělat, abych ho dohonil.

Kdo nebo co Vás na cestě modlitby zásadně ovlivnil(o), nebo inspirovalo?

První byla moje prababička a to když jsem byl velmi malý. Byl to jediný veřejně se modlící člověk, kterého jsem tehdy znal. Od ní jsem získal vědomí, že Bůh existuje a asi díky ní jsem o této věci neměl nikdy vážné pochybnosti. Zemřela, když mi bylo osm. Druhý byl již zmíněný kněz, který mne připravoval na křest. Od něj jsem doslova nasával poznání, jaký Bůh je. A pak jsem se setkal s mnoha skvělými lidmi ve společenstvích. Nedovedu si bez nich představit, že by to nějak šlo. Tedy žít si víru a modlitbu jen sám pro sebe.

Co byste doporučil člověku, který se chce začít modlit, a neví, jak na to?

Těch cest bude jistě mnoho, ale já znám jen to, čím jsem si sám prošel. Tedy rozhodnout se, přijmout pozvání a vyrazit na cestu společně s Bohem a pokud možno tak i s ostatními ze společenství. Bylo by pak divné, kdyby dva vedle sebe šli a cestou spolu nemluvili. Jen je potřeba vědět, že cestu určuje On.

Jaká vidíte úskalí nebo nebezpečí v modlitebním životě? Může být modlitba i špatná?

To, co bylo špatné, byla moje tvrdohlavost, když jsem si prosazoval svojí cestu a nutil jsem Boha, aby se mnou tudy šel. Pokud člověk ale zažije na cestě zklamání (za které až tak moc sám nemůže) a vyrazí směrem na Emauzy, tak je dobré si všimnout, že Pán jde trpělivě s ním a celou cestu mu naslouchá.

Modlitba a normální život – jak to jde skloubit? Co si počít s biblickou výzvou: „Bez ustání se modlete“?

Když vyrazí člověk na vandr a vůbec neví, kam jde, tak prostě normálně nežije. Já tu výzvu „Bez ustání se modlete“ nechápu jako nárok. Vím, že někteří lidé, kterých si vážím, to jako nárok pocítují. Já to chápu jako povzbuzení, abych se nebál za Bohem přijít kdykoliv, i když mi „něco“ ve mně říká, že teď není ta vhodná chvíle. A pak druhá věc. Já osobně, když poznám, že mne má někdo opravdu rád, tak mám spíš problém zavřít pusu, zvlášť když jdeme spolu dlouhou cestou. Ta výzva je pro mne povzbuzení. Jako by mi Bůh tím říkal: „Ale klidně mluv, já tě rád poslouchám. Nemám nic lepšího na práci“.

Pro mnoho lidí, co se chtějí pravidelně modlit, je problém najít si na modlitbu čas. Jak to řešíte Vy a co byste doporučil ostatním?

Určitě jsou období, kdy člověk toho má tolik, že jede „na doraz“, ale alespoň u mne je to spíš výjimka než pravidlo. Tehdy je to těžké, ale stejně to řeším tak, že vstanu o 30 min. dřív. Není to tak drastické, zvlášť pokud člověk předchozí den večer vynechá dvě hodiny hloupostí, které k ničemu nevedou.

Modlit se v Duchu svatém

Ty sám, Pane, jsi mě učinil „modlitbou“, protože Duch svatý se modlí a prosí v mém nitru. On je můj, je se mnou sjednocen. Je tepem mé duše, tím, kdo produkuje můj život. Já jsem však hluchý a nechápu, že v mém nitru je „modlitba“. Kdy už dám svobodu tvému modlícímu se Duchu svatému a nechám jej prostoupit můj život? Kdy už opravdu uvěřím, že tvůj Duch volá v mém duchu, skrze mě: „Otče!“? A kdy už pochopím, že já se modlím v něm a volám „Otče!“, aniž bych byl domýšlivý? Zdá se mi, že v den, kdy toto všechno pochopím, budu už v ráji. Dals mi život, abych se modlil... Nauč mě to, Pane Ježíši! Stačí mi světlo tvé tváře, rytmus tvého srdce, aby se mé srdce zapálilo a život se strávil v modlitbě...

Kardinál Sarah: Svět i církev umírá, protože ubývají ti, kdo se klanějí Bohu

Paříž. „Západní svět skomírá, protože se zdráhá přijmout Boží milosrdenství,“ konstatoval kardinál Robert Sarah na konferenci v pařížském kostele sv. Františka Xaverského těsně poté, co navštívil požárem zpustošenou katedrálu Notre Dame. „Západ spásu nechce, protože si ji chce vykonstruovat. Hodnoty, které prosazuje OSN jako základní, jsou postaveny na odmítání Boha. Zde spatřuji paralelu s bohatým mládencem z evangelia“ – řekl dále prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. „Bůh hleděl na Západ s láskou, protože konal divy. Pozval jej dál, ale Západ se vrátil zpět. Upřednostňuje bohatství, za které by mohl být vděčný pouze sobě. Velké západní katedrály byly postaveny lidmi, kteří měli velkou víru i pokoru a byli šťastní, že jsou Božími dětmi. Proto jsou katedrály písněmi radosti, hymny Boží slávy, vytesané do kamene a vtištěné do vitráží. Vytvořily je děti, které se klanějí nebeskému Otcí! Všichni s nadšením tesali do kamene výraz svojí víry a lásky k Bohu, a nikoli pro slávu vlastního jména. Účelem jejich umělecké tvorby bylo oslavit a chválit Boha. Moderní západní člověk je příliš smutný, než aby mohl realizovat podobná umělecká díla,“ řekl vatikánský kardinál s narážkou na hlasy, které po požáru pařížské katedrály volaly po vybudování zcela nového chrámu. „Mnozí tak mluvili ještě před vypuknutím požáru – pokračoval kardinál Sarah. Nynější stavba prý už splnila svůj účel, vybudujme něco nového. A podobně mluví o katolické církvi. Říkají, že církev už není věrohodná, není o ní slyšet v médiích. Je otřesená skandály pedofilie a homosexuality v duchovenstvu. Je potřeba ji nahradit, vytvořit znovu. Evangelní morálka je prý příliš náročná, usnadněme ji! Rozřeďme ji relativismem a laxismem. Zajímejme se především o sociální otázky. Katolické učení se do médií nehodí, pozměňme ho a přijmeme globalistickou etiku OSN a genderovou ideologii. Učiňme tedy z církve lidskou a horizontální společnost, která bude mediálnější a lidovější! Drazí přátelé – řekl guinejský kardinál – taková církev nikoho nezajímá. Světu je k ničemu církev, která nenabízí nic jiného, než odlesk svého vlastního image! Církev je totiž zajímavá pouze proto, že nám zprostředkovává setkání s Ježíšem. Je legitimní pouze tím, že vyjevuje Boha. Bude-li církev zavalena lidskými strukturami, zatemní Boží světlo, které z ní vyzařuje. Církev by měla být jako katedrála a neustále směřovat náš pohled k Bohu, jako věžička ukazující k nebi. Kardinál Sarah vybídl k rekonstrukci katedrály Notre Dame. „Musíme ji však obnovit přesně tak, jak byla. Není třeba vynalézat novou církev. Potřebujeme obrácení, aby církev mohla opět zazářit a být znovu katedrálou, která pěstuje Boží slávu a přivádí lidi k Bohu. Co je tedy prvním krokem? Řeknu to bez okolků. Chceme-li rekonstruovat církev, musíme pokleknout. Chceš zrekonstruovat tuto krásnou katedrálu, kterou je katolická církev? Poklekní! Katedrála je především místem, kde lidé poklekají před Bohem přítomným v Nejsvětější svátosti. *Nejnáléhavější úkol, před kterým stojíme, je obnovení smyslu pro adoraci! Ztráta smyslu pro klanění se Bohu je zdrojem veškerých požárů a krizí, jež otřásají světem i církví. Je zapotřebí těch, kdo se klanějí Bohu. Svět i církev umírají, protože ubývají ti, kdo se klanějí Bohu.* Církev je vyprahlá, protože se nedostává těch, kteří tiší Její žízeň,“ prohlásil kardinál Robert Sarah v přednášce, kterou měl koncem května (25. 5.) v pařížském kostele sv. Františka Xaverského.

Kardinál Sarah k mladým v Chartres: Buďte světci, kteří obrátí Evropu

Francie. Kardinál Sarah vyzval poutníky do katedrály v Chartres k evangelizaci západních zemí. Odvrácení se od Boha je pohroužilo do nihilismu a zmatku. Země západního světa nepoznají pokoj a radost, dokud se nevrátí k Bohu – řekl včera v Chartres kardinál Robert Sarah na zakončení tradiční pěší pouti do této francouzské katedrály. Účastnilo se jí 15 tisíc převážně mladých lidí. Právě k nim se obrátil prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Připomněl, že Evropu v minulosti obrátili světci a mučedníci. A potřebuje je také dnes, dodal s apelem na mladé: „To vy máte být svatými a mučedníky, kteří zevangelizují Evropu. Vaše domovy žízní po Kristu. Západní svět se totiž odvrátil od Boha a je pohroužen do temnoty,“ dodal vatikánský kardinál. „Svět bez Boha je světem temnoty, lži a egoismu. Bez Božího světla se západní společnost stala jakousi bludnou lodí uprostřed temnot (...) Je odkázána na temnoty strachu, smutku a izolace. (...) Dovoluje, aby se v ní šířily ty nejšílenější ideologie. Západní společnost bez Boha se může stát kolébkou etického a morálního terorismu, který je ještě mocnější a ničivější než terorismus islamistů. Mějme na paměti, že Ježíš řekl, abychom se nebáli těch, kteří mohou usmrtnit tělo, ale nemohou zabít duši. Máme se bát spíše těch, kdo mohou svrhnout do propasti jak duši, tak i tělo. Draží přátelé, odpusťte mi tato slova. Potřebujeme však jasné slovo a realismus.“ Kardinál Sarah dodal, že užívá těchto slovo proto, že ve svém kněžském a pastýřském srdci pociťuje soucit pro tolik bloudících, zmatených, smutných, nespokojených a osamocených duší. „Kdo je povede na cestu světla, kdo jim ukáže cestu pravdy, jedinou skutečnou cestu osvobození, tedy cestu Kříže? Vydáme je na pospas omylu, nihilismu, zmatku nebo agresivního islamismu? (...) Musíme hlásat světu, že naše naděje má jméno, naši nadějí je Ježíš Kristus, jediný Spasitel světa a lidstva“. Kardinál Sarah se jako prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti obrátil zvláštním způsobem také ke kněžím. Prosil je, aby sloužili eucharistii s hlubokou úctou, soustředěním a vědomím **svatosti**. Připomněl, že jejich celibát je znamením sjednocení s ukřižovaným Kristem. Varoval také před návrhy na rozvolnění disciplíny celibátu. Podle kardinála Saraha by to mělo vážné důsledky v podobě přerušení apoštolské tradice: „Vytvoříme si kněžství podle naší lidské míry, avšak nebudeme předávat kněžství Kristovo, které je kněžstvím v poslušnosti, chudobě a čistotě,“ řekl kardinál Sarah.

Zprávy a oznámení

Poutní mše svaté

14. 7. od 11,15 hod. – Záhrobí

28. 7. od 11,30 hod. – Voltuš

11. 8. od 10,30 hod. – Třemšín, pak vystoupení osobitého písničkáře Jiřího Smrže

Papež František

řekl studentům na Lateránské univerzitě v Římě: „Modlete se za mne, protože někdy je na mě, abych schytl to nejhorší, či – jak se říká v Argentině – »tančil s tou nejošklivější!« (smích). Pán chtěl, aby také měly právo tančit! Nepromarněte svoje mládí a smysl pro humor. Na zahořklého mladíka není hezký pohled.

Smysl pro humor je postoj, který je na lidské rovině nejbližší Boží milosti.

Neztrácejte tedy smysl pro humor.”

kreslenyvtip.cz

Sucho, povodeň, sucho. Přiznejte se, že jste si na mém notebooku zase hráli nějaké střelčky ?!

Duch svatý v problémové farnosti

Jeden kněz byl biskupem přeložen do problémové farnosti.

O tři roky později ho biskup navštíví a s radostí shledá, že farnost je velmi živá a zcela bez problémů. Biskup chce kněze pochválit, ale tak, aby nebyl na sebe příliš pyšný. Proto mu řekne: „Duch svatý udělal v této farnosti vašim prostřednictvím skvělou práci.“ „Ano, Excellence,“ odtuší kněz, „ale rád bych, abyste nezapomněl, v jakém stavu ta farnost byla, když se o ni Duch svatý staral sám.“

Rozdíl

Víte, jaký je rozdíl mezi současnou matkou syna a Pannou Marií?

Žádný – syn u mamky bydlí třicet let, a pokud doma něco udělá, je to zázrak!

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 8. do 21. července 2019				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	8. 7.		---			
Úterý	9. 7.		---			
Středa	10. 7.		18,00 růženec			
Čtvrtek	11. 7.			---	---	
Pátek	12. 7.		18,00 růženec			
Sobota	13. 7.					20,00 Spol. mladých fara SR
Neděle	14. 7.	8,30 Za rodiny Homulkovu, Horníkovu a Zemkovu		10,10 mše sv.	11,15 Záhroblí	
Pondělí	15. 7.		---			
Úterý	16. 7.		---			
Středa	17. 7.		18,00 Za rody Petržílků a Tesků Po mši sv. adorace			14,30 mše sv. Centrum soc. sl.
Čtvrtek	18. 7.				17,00 mše sv.	
Pátek	19. 7.	17,00 svátost smíření 18,00 volná intence				
Sobota	20. 7.					20,00 Spol. mladých fara SR
Neděle	21. 7.	8,30 Za rodinu Birožďákovu, Zakucijovu, Dvořákovu a Brinzovu		10,10 mše sv. + křest	11,15 mše sv.	